

[Karen Højte Jensen]

Jeg har selvfølgelig bemærket, at kritikerne især har hæftet sig ved tilrettelæggelsen i Ribe Amt og Nordjyllands Amt.

Det er da muligt, at noget kunne have været gjort anderledes. Men derfra og så til at konstatere, at resultatet er uforsvarligt, er der et godt stykke vej. Men det kan godt være, at der proceduremæssigt set er udfoldet forskellig grad af talent.

Ringkøbing Amt er et skoleeksempel på, hvordan det dygtigt kan gøres, også selv om dette amt sandt at sige er et tyndt befolket amt med store afstande. Amtets kommuner har aktivt deltaget i tilrettelæggelsen, og i særlige tilfælde inddrages kommunernes hjemmesygeplejersker og natsygeplejersker. Det er naturligt, da det i overenskomsten er bestemt, at vagtlægeordningen samordnes med det øvrige sundhedsmæssige beredskab.

Det er vigtigt at understrege, at det ifølge sygesikringsloven er amterne og ikke Folketinget, der har kompetence på området. Overenskomsten, som er indgået mellem Sygesikrings Forhandlingsudvalg og Praktiserende Lægers Organisation, fastsætter, at amtet er ansvarligt for tilrettelæggelsen af lægebetjening i vagttiden. Og de praktiserende læger har ansvaret for lægebetjeningen i vagttiden.

Jeg lægger vægt på, at begge parter klart har taget afstand fra de protester, der har været. Praktiserende Lægers Organisation har bl.a. på et pressemøde i november stået ved, at lægevagtorrdningen er indført på grundlag af forudgående grundige analyser, samt at man anser ordningen for at være fuldt forsvarlig.

I den konservative gruppe har vi tillid til de to parter udsagn om, at det er en forsvarlig ordning. Vi mener ikke, det er politikernes opgave at skabe ubegrundet utryghed og angst i befolkningen, snarere tværtimod.

Lad nu ordningen komme i gang, og lad os så vurdere ordningen på erfaringerne om nogle måneder – frem for i dag at vurdere spådomme.

Men det skal ikke afvises, at der gennem erfaringer kan vise sig at være behov for nogle justeringer. Men lad os afvente den redegørelse, vi lægger op til i dagsordenen.

Parterne er selvsagt selv interesseret i, at ordningen fungerer, og Det Konservative Folkeparti ønsker som andre partier en ordning, der giver tryghed for borgerne.

Lad mig til slut for god ordens skyld understrege, at vi ikke er indstillet på at afsætte flere økonomiske midler, så forudsætningen for eventuelle justeringer efter forhandlinger med de implicerede parter skal være udgiftsneutrale. Det er tilfredsstillende, at det er et synspunkt, som deles af flertallet i denne sal.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Man ser undertiden, at nogle politiske ordførere på dette område ikke ønsker at tage denne sag alvorligt, idet de gang på gang udtrykker floskler som: Fremskridtspartiet vil tage patent på sundheden i Danmark og sådan noget. Skal vi ikke prøve at diskutere på et sagligt niveau og ikke begynde med de floskler, som vi gang på gang hører, bl.a. fra Det Konservative Folkeparti.

Når Fremskridtspartiet tager en sag op, er det altså på grund af, »at man vil tage patent på borgernes sundhed«, eller »det er at slå plat« osv. Men når det er regeringen, er det sagligt begrundet. Jeg er sikker på, at befolkningen godt kan gennemskue, hvor sådan noget bærer hen. Det bærer ikke til noget fornuftigt samarbejde, heller ikke på dette område.

Vi ønsker naturligvis alene at lytte til det, der sker i befolkningen. Når over 90 kommuner kan protestere imod det, der er sket på vagtlægeområdet, er det vel hverken at slå plat eller andre ting, at Fremskridtspartiet tager dette op.

Jeg mener – som også den konservative ordfører ganske rigtigt sagde – at det kunne være, at det var for dyrt og for ineffektivt, det, der var opnået ved overenskomstforhandlingerne, men nu måtte vi se tiden an.

I Fremskridtspartiet mener vi, at når så mange kommuner virkelig groft kan protestere imod vagtlægeordningerne, må det naturligvis være, fordi der er basis for at protestere. Jeg er overbevist om, at man ellers ikke i løbet af to døgn kan få så mange kommuner til at møde op i protest. Også regeringspolitikere har protesteret ved foretræde i Sundhedsudvalget. Det viser noget om, at selv regeringspartierne vælger ude omkring i befolkningen er uenige i denne sag.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Der har været ganske mange korte bemærk-